

У име Оца и Сина и Светога Духа!

Видовдан и Косово јесу две речи браћо и сестре које чине стожер за цео српски народ ма где се он налазио. Видовдан и Косово повезују нас кроз сву нашу историју од онога првога Видовдана 1389. године па до дана данашњега када је свети кнез Лазар са својим витезовима, војницима и целим српским народом приволео се Царству небескоме јер земаљско је за малена царство а небеско увек и довека. Од тада Видовдан и Косово су огледало српско. У њему се огледала свака генерација нашега народа и сваки појединац посебно. Према томе какав је његов однос према Видовдану и Косову тако је он задобијао своју вредност, свој вечни идентитет.

Ако један народ има идентитет изражен у две речи то је српски народ који свој идентитет познаје и препознаје у две речи – Видовдан и Косово. Тако је било вековима. И у најтежа времена турскога ропства петстотина година и после њега у сваком страдању у ствари је понављан српски Видовдан. И данас, и данас ми доживљавамо свој Видовдан. Али данашњи Видовдан браћо и сестре разликује се од онога првога Видовдана и од свих осталих до сада Видовдана. Јер сви Видовдани до сада били су опредељење нашега народа за вечне вредности. За оне идеале које је Господ Христос оставио у своме Јеванђељу а које су сажете у једној речи – крст. И у другом идеалу у који је цео свет сажео свој идеал у једну реч то је слобода. Зато се српски народ увек борио најпре за крст часни па слободу златну.

Крст часни означава нашу православну веру а слобода пре свега подразумева слободу свакога човека од греха. Јер ко

греши није слободан макар био под царском круном. Јер каже свети апостол: „Ко греши роб је греху.“ Зато се српски народ стално борио за крст часни и слободу златну. То је та златна слобода која нас ослобађа од греха, која нас ослобађа од смрти, која нас ослобађа од ђавола и припрема нас за Царство Христово, за Царство небеско, тамо где су сви они који су Богу служили, Његово Јеванђеље испуњавали и по Његовим заповестима живели. Зато Косово и Видовдан сажимају се у једно косовско Јеванђеље, једну поруку коју можемо да изразимо у једној краткој реченици.

Српски народ је кроз своју историју давао све за Христа, а Христа никада низашта није давао.

То је била та звезда водиља која је водила и светог кнеза Лазара и све наше претке свете. Све Немањиће од Светога Саве и Стевана Немање па до владике Николаја и оца Јустина коме је и ова наша катакомба, овај манастир овде у Барајеву посвећен. Сви су они живели тим Јеванђељем и руководили се њиме да је Христос центар живота нашега зато се све даје и све жртвује, чак и живот за Христа али Христа не жртвујемо низашта. Тако је било кроз векове браћо и сестре.

Данас није више тако. Данас овај народ добио је вође који су супротно светом кнезу Лазару изабрали царство земаљско уместо Царства небескога. Изабрали су европску унију, Европу за које она нема алтернативу. И спремни су да њој на жртву принесу све, чак и крст часни и слободу свога народа, слободу златну.

Ми данас славимо шестотина двадесет четврти Видовдан од онога првога Видовдана. Али данас, односно ове године

Видовдан је наступио 19. априла ове 2013. године. Где је тај Видовдан одигран? Где је та борба вођена и изгубљена? У Бриселу браћо и сестре! Тамо смо се борили не да спасимо Косово него да издамо Косово, да га предамо непријатељима Христовим и непријатељима нашега народа. И од 19. априла до данас, и од данас у будуће, заклињу се да са тога пута неће скренути. Чак говоре да ове године Видовдан, данашњи дан Видовдан када треба да добију неки датум за који се боре. Кажу овај Видовдан први је који доноси радосну вест српскоме народу. Која је то радосна вест? Да нам Европа удели неки тамо датум за наше свето Косово и Метохију. Датум који треба да буде почетак преговора да би смо и ми ступили у европску унију. Тамо где је европска гробница и гробница свега онога за шта се свети кнез Лазар определио, за шта су се он и наш народ борили кроз векове.

Нема Христа у Европи, нема крста часног у Европи, нема вечнога живота у Европи. Зато је овај Видовдан данас најтужнији Видовдан за српски народ у нашој историји. Са чим ћемо изаћи пред светога кнеза? Чиме ћемо се оправдати пред њим? Када нас будео питао где вам је крст часни, јел сте се за њега борили? Јел сте се за њега жртвовали? Где вам је слобода златна? Јел сте се борили против греха или сте срљали у грехе и служили њима? Не знам шта ћемо као народ одговорити. Као народ смо сигурно затајили и издали и светога кнеза и његове вечне идеале и Косово и Метохију. Појединац можда ће имати неку реч оправдања да каже.

То су они који данас страдају за истину, за крст часни, за слободу златну, за Христа Господа, за светиње наше, који су спремни не само да буду гоњени и прогањани него да и

животе своје даду за своју веру православну. Ја мислим и хоћу да верујем да и ви овде данас сабрани спадате у ту малу групу. Малу групу исповедника Христових у XXI веку. Ми се приближујемо и придружујемо данас свим оним мученицима од Косова преко Јадовна и Јасеновца до најновијих страдања наших у бившој Југославији а посебно на Косову и Метохији.

Данас је дакле, браћо и сестре дан који треба да нас пробуди. Да нас пробуди својом поруком и својом поуком да пазимо за ким идемо и коме служимо. Под којим се барјаком налазимо – да ли под барјаком светога кнеза Лазара, а то је барјак под којим се бори за те вечне вредности, за крст часни и слободу златну, или се налазимо под барјаком Вука Бранковића и данашњих многих Бранковића који издају и Косово и наш народ ма где се он налазио.

Нека би Господ молитвама светог кнеза Лазара, светог оца Саве и Симеона, светих новомученика и мученика српских, светих владике Николаја и оца Јустина и осталих светитеља из рода нашега, нека би дао целом нашем народу да дође к себи, да се призову к себи, да се опамете и да виде ко је тај пут који води у Царство небеско које траје вавек и довека, а који пут нас заводи у такозвано земаљско царство, земаљско благостање и да се определимо за оне идеале за које је наш народ живео вековима за које је животе полагао и крв проливао да би смо и ми били достојни њихови потомци и да би оставили такву поруку и такву поуку нашим млађим покољењима, нашој деци и омладини. Јер само тако Срби ће бити и остати светосавски, христовосни и богоносни народ да би смо сви у Царству Христовоме са свим нашим светитељима и

мученицима и свима светима угодницима Божијим славили Оца и Сина и Светога Духа кроза све векове и сву вечност.

Амин.

Нека вам је срећан и Богом благословен данашњи празник браћо и сестре.